

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Václava Štencla v právní věci žalobkyně: **Vinostrada, s.r.o.**, sídlem Korunní 588/4, Praha 2, zastoupené advokátem Mgr. Ing. Ondřejem Dlouhým, sídlem Opletalova 600/6, Brno, proti žalovanému: **ředitel inspektorátu Státní zemědělské potravinářské inspekce**, sídlem Za Opravnou 300/6, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2022, č. j. SZPI/BF176-20/2022, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2024, č. j. 9 A 65/2022-275,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2024, č. j. 9 A 65/2022-275, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a dosavadní řízení

[1] Inspektorka Státní zemědělské a potravinářské inspekce opatřením ze dne 23. 6. 2022 nařídila žalobkyni stažení vín PK 20LT ALZAIA VINO FRIZZANTE BIANCO, Lotto 00255574, a SL 20LT ALZAIA VINO FRIZZANTE BIANCO, Lotto 00244587, z oběhu, neboť žalobkyně porušila § 27 odst. 4 písm. a) bod 6 zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), (dále jako „vinařský zákon“). Porušení právní povinnosti se dopustila tím, že neoznámila dovoz uvedených nebalených vín dle § 14a vinařského zákona a při nesplnění oznamovací povinnosti v rozporu s § 27 odst. 4 písm. a)

bod 6 téhož zákona uváděla vína do oběhu. Proti opatření podala žalobkyně odvolání, které žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl a opatření potvrdil.

[2] Městský soud v Praze k žalobě žalobkyně rozsudkem ze dne 18. 10. 2023, č. j. 9 A 65/2022-177, rozhodnutí žalovaného i opatření zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dle městského soudu se správní orgány dopustily nezákonnosti v nesprávném skutkovém a právním posouzení věci v otázce legální definice obalu určeného pro spotřebitele (dále též „spotřebitelský obal“), jak je obsažena v § 3 odst. 1 písm. y) ve spojení s § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona, neboť nepřihlédly ke všemu, co v řízení vyšlo najevo a při právním posouzení smyslu a cíle novelizace právní úpravy se odklonily od zákonné úpravy pojmů, která právě tento smysl a cíl garantuje. Jako výkladové vodítko pro pojem jednorázový obal městský soud využil s odkazem na princip jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu definici opakovaně použitelného obalu v § 2 písm. g) zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech).

[3] Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu ze dne 18. 10. 2023, č. j. 9 A 65/2022-177, rozsudkem ze dne 28. 8. 2024, č. j. 6 As 334/2023-38, zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že městský soud vycházel z nesprávně vyložených zákonných pojmů. Princip jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu má své výjimky, mezi které patří i vztah pojmů vinařského zákona a zákona o obalech. Účely obou právních předpisů se míjejí a pojmy v nich užívané je nutno vykládat v kontextu jednotlivých předpisů a respektovat jejich autonomní povahu. Nejvyšší správní soud vyložil definice *jednorázového obalu* a *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelného obalu* a zavázal městský soud, aby znovu posoudil, zda obaly použité žalobkyní tyto definice ve vyložených významech naplňují, neboť to prozatím nebylo postaveno najisto.

[4] Městský soud následně znovu rozhodl nyní napadeným rozsudkem. Předestřel definice stěžejních právních pojmů a pro účely posouzení a vyhodnocení spotřebitelského obalu z hlediska jeho opětovné nenaplnitelnosti jako právní otázky rovněž vypořádal a hodnotil skutkový (technický) stav obalů, tj. zda jde o stav podřaditelný pod právní pojmy příslušných ustanovení vinařského zákona a odůvodňuje jejich aplikaci. Se stavem konstrukce obalu a jeho prvků se městský soud vypořádal již v původním rozsudku při hodnocení výsledků laboratorních zkoušek i znaleckého posudku předloženého žalobkyní orgánům Státní zemědělské a potravinářské inspekce. Ty ukázaly, že uvedené konstrukční údaje zcela zřetelně dokumentují sestavení a funkci obalu včetně užití jeho obsahu pro spotřebitele cestou narušení obalu odtržením bezpečnostního prvku (plomby) a nasazením dávkovače pro spotřebitelské užití. Technický popis obalu svědčí o sestavě několika komponentů, které způsobují, že k dávkování obsahu (spotřebě vína) dochází až po odtržení bezpečnostní plomby a nasazení dávkovače, který lze obstarat a který je určen k vypuštění, nikoliv k napouštění obsahu.

[5] Žalovaný proti tomu dle městského soudu postavil pouze stručnou argumentaci v rámci odpovědi na odvolací námitky, neposuzoval prodejní jednotku obalu tak, jak jej konstrukční prvky vytvářejí, ale z hlediska možného zneužití za pomoci jinak obstaratelného plnicího zařízení. Pouhé technicky jakkoliv možné znovunaplnění obalu, nadto v rozporu s údaji o manipulaci uvedenými na obalu, nevylučuje existenci spotřebitelského obalu. Definice nenaplnitelnosti obalu v její úloze ochrany před zneužitím musí být posuzována v souslednosti skutkového (technického) a právního stavu, garantujících originalitu obsahu obalu, k čemuž směřuje úprava podmínky „bez výměny“

pokračování

vázaná k jednorázovému uzávěru v § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona ve spojení s definicí jednorázového uzávěru jako celku dle § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona.

[6] Z uvedených důvodů městský soud neshledal důvody k provádění dokazování. Ke znaleckému posudku žalované předloženému až v soudním řízení a zejména po vydání napadeného rozhodnutí soud jen mimo rámec posouzení věci podotkl, že odpovědi a závěr tohoto posudku se nově vztahují k jiným funkčním hodnocením prvků uzávěru, než která byla předmětem argumentací do doby vydání napadeného rozhodnutí.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalobkyně

[7] Žalovaný (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností s tím, že městský soud nerespektoval závazný právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 6 As 334/2023-38, a nepostavil najisto, zda obal používaný žalobkyní naplňuje definici *jednorázového* obalu nebo *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelného* obalu. Stěžovatel městskému soudu navrhl provedení důkazu znaleckým posudkem Znaleckého ústavu Technické fakulty ČZU v Praze, který nechal vypracovat za účelem vyjasnění otázek souvisejících s charakterem obalu typu „KeyKeg“ a jeho znovunaplnitelností a zejména k objasnění funkčního vztahu mezi ventilem a krytkou a toho, zda krytka plní funkci bezpečnostního prvku uzávěru. Městský soud odmítl jeho provedení, neboť nebyl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí v dané věci, a odmítl tak přijmout a provést stěžovatelem předložený důkaz prokazující faktickou možnost manipulace s obalem (a to včetně výměny obsahu obalu buď bez poškození původního víčka, nebo s jeho snadnou nerozpoznatelnou výměnou). Neprovedl ani žádné vlastní zkoumání a namísto toho zaujal zcela formalistický výklad definic právních pojmů.

[8] Městský soud ve své podstatě setrval na svém přístupu, který zastával již ve svém dřívějším rozsudku v dané věci. Úvahami o možnosti použití obalu podle pokynů výrobce, nikoli podle jeho objektivních vlastností, městský soud odporuje právnímu názoru Nejvyššího správního soudu. Městský soud se nezabýval objektivními vlastnostmi daného obalu a jeho uzávěru, a nemohl tak postavit najisto, zda naplňují shora uvedené zákonné definice, jak jej zavázal Nejvyšší správní soud. Stejně jako měly být posouzeny objektivní faktické vlastnosti obalu, měly být objektivně posouzeny i vlastnosti jeho uzávěru a krytky. I k tomu však městský soud přistoupil formalisticky. Přitom dle znaleckého posudku ČZU může být autenticita obsahu obalu „KeyKeg“ zpochybněna. Krytku lze odstranit buď tak, že je při jejím snímání poškozena (odlomena), nebo po odklopení západek na bocích je možné ji sejmut i bez zjevného poškození a krytka tak neztrácí svoji funkčnost. Lze velmi snadno manipulovat také s označením výrobku etiketou, která je umístěna právě na vyměnitelné a zaměnitelné plastové krytce, neboť etiketu lze sejmut a znovu nalepit, či ji snadno napodobit. Vzhledem k tomu, že jak opakované použití téže krytky, tak nahrazování novou krytkou je poměrně snadno možné, krytka nemůže představovat bezpečnostní prvek zaručující autenticitu obsahu obalu, na jehož uzávěru je krytka nasazena.

[9] Odpovědi a závěr znaleckého posudku se sice nově vztahují k jiným funkčním hodnocením prvků uzávěru, než která byla předmětem argumentací do doby vydání napadeného rozhodnutí, nicméně znalecký posudek poskytuje důležité informace ohledně

těch aspektů obalu a uzávěru, jejichž důležitost vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 334/2023-38. Bez těchto odpovědí není možné dostat jeho závaznému právnímu názoru. Definice samy o sobě nemohou být zárukou poctivého způsobu použití obalu, jehož objektivní vlastnosti (včetně uzávěru a krytky) umožňují opakované použití a záměnu obsahu, jak naznačuje městský soud.

[10] Stěžovatel nesouhlasí s tím, jak se městský soud vypořádal s podklady ve spise, které prokazují opětovnou naplnitelnost posuzovaného obalu a zaměnitelnost jeho obsahu. Opakovaně dovozuje nemožnost prokazovat tyto aspekty „neběžnou manipulací“ s obalem, aniž by věrohodně vysvětlil, proč k takovému závěru dospěl. Falšování přitom samo o sobě je založeno na neběžné manipulaci, na zakázaném jednání, které je protiprávní a trestné. Z pohledu stěžovatele není rozhodné, že se při vypouštění a novém napouštění obalu postupuje v rozporu s návodem a manuálem od výrobce. Zásadní je zde výsledek – tedy objektivní možnost tento typ obalu zneužít a naplnit jej jiným obsahem, než je deklarováno, aniž by to bylo na tomto obalu poznat.

[11] Městský soud akcentuje to, jak obal, jeho uzávěr a krytku na základě popisu vnímá spotřebitel (např. v bodě 78 mluví o otevírání u spotřebitele). Pokud se však chtěl zabývat otázkou, jak spotřebitel vnímá obaly a jejich autenticitu, měl se prvně zabývat otázkou, jestli jsou tyto druhy obalů spotřebiteli vůbec používány. Na závěr stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud provedl jako důkaz znalecký posudek Znaleckého ústavu Technické fakulty ČZU v Praze, který měl provést již městský soud.

[12] **Žalobkyně** uplatnila ke kasační stížnosti obsáhlé vyjádření, ve kterém nesouhlasila se závěry Nejvyššího správního soudu, poukázala na rozpor v dosavadní judikatuře správních soudů a navrhla předložení věci rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. Ačkoli jí městský soud plně vyhověl, převzal závěry Nejvyššího správního soudu, aniž by samostatně ověřil skutkový stav věci, prověřil aplikovatelnost závěrů na projednávanou věc a zohlednil argumenty žalobkyně. Zároveň došlo k porušení principu jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu a narušení práva na podnikání a majetek. Městský soud navíc zásadně pochybil neprovedením žalobkyní navrhovaných důkazů a odmítnutím provedení výslechu znalce Technické fakulty ČZU.

[13] Městský soud současně byl před svým rozhodnutím seznámen se systémovou diskriminací prvních příjemců vín na území České republiky, pro kterou je nutné relevantní ustanovení předložit k posouzení ústavní konformity. Při přípravě novely vinařského zákona došlo k závažnému porušení legislativních pravidel vlády a ústavních principů a nyní dochází k závažným pochybením státní správy. Dále se žalobkyně ohradila vůči laboratoři Státní zemědělské a potravinářské inspekce a znaleckému posudku Technické fakulty ČZU.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[14] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[15] Nejvyšší správní soud se zvláště zabýval přípustností kasační stížnosti, neboť se jedná o opakovanou kasační stížnost. Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní

pokračování

rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem soudu. Smyslem uvedeného ustanovení je zamezit tomu, aby se Nejvyšší správní soud znovu zabýval věcí, u které již jedenkrát svůj právní názor vyslovil, pokud se tímto právním názorem krajský soud řídil. K výkladu uvedeného ustanovení se vyslovil rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že „ze zákazu opakované kasační stížnosti judikatura Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu dovodila nad rámec doslovného znění § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. výjimky, jejichž respektování znamená dodržení smyslu a účelu rozhodování Nejvyššího správního soudu. Dospěla k závěru, že toto ustanovení nelze vztáhnout zejména na případy, kdy Nejvyšší správní soud vytýká nižšímu správnímu soudu procesní pochybení nebo nedostatečně zjištěný skutkový stav, případně nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Odmítnutí kasační stížnosti za tohoto procesního stavu by znamenalo odmítnutí věcného přezkumu rozhodnutí z pohledu aplikace hmotného práva. (...) Lze tedy shrnout, že ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. limituje přípustnost kasační stížnosti ve vztahu k otázkám již dříve v téže věci Nejvyšším správním soudem závazně posouzeným.“

[16] Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 334/2023-38 vyložil pojmy *jednorázový obal* a *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal* a zavázal městský soud, aby posoudil, zda obaly použité žalobkyní tyto definice naplňují. Stěžovatel nyní namítá právě nedodržení závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu, procesní pochybení městského soudu při dokazování a nesprávné posouzení právní otázky. Kasační stížnost je proto přípustná.

[17] Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a přípustně uplatněných důvodů a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[18] Žalobkyni bylo uloženo stažení vín z oběhu z důvodu porušení oznamovací povinnosti dovozu nebalených vín a jejich uvádění do oběhu. Podle § 27 odst. 4 písm. a) bodu 6 vinařského zákona je zakázáno uvádět do oběhu produkt, u něhož nebyla splněna oznamovací povinnost podle § 14a. Podle § 14a odst. 1 vinařského zákona příjemce nebaleného vína, vinných hroznů čerstvých, jiných než stolní hrozny, moštu, rektifikovaného moštového koncentrátu nebo rmutu přepraveného z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země, oznámí bezprostředně po jejich příchodu do prvního místa dodání na území České republiky, nejpozději však do 12 hodin po tomto příchodu, jejich množství a údaje podle odstavce 2 Ústřednímu kontrolnímu a zkušebnímu ústavu zemědělskému prostřednictvím registru.

[19] Pro účely vinařského zákona se dle jeho § 3 odst. 1 písm. u) nebaleným vínem rozumí víno nebo jiný produkt uvedený pod kódem kombinované nomenklatury 2204 nebo 2205, s výjimkou moštu, uváděné do oběhu v jiném obalu než obalu určeném pro spotřebitele ve fázi, která předchází prodeji spotřebiteli. Obalem určeným pro spotřebitele se pro účely vinařského zákona dle jeho § 3 odst. 1 písm. y) rozumí *jednorázový* nebo *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný* obal o maximálním objemu 20 litrů, který v místě prodeje tvoří spolu s jeho obsahem prodejní jednotku pro spotřebitele, a jsou na něm nebo na etiketě k němu připojené uvedeny údaje podle předpisů Evropské unie, tohoto zákona a prováděcích právních předpisů. Podle § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona se pro účely tohoto zákona rozumí *jednorázovým uzávěrem uzavěr* včetně

souvisejících bezpečnostních prvků, který při otevření ztratí svoji funkčnost a nelze ho opakovaně použít.

[20] Stěžejní otázkou v projednávané věci bylo, zda jsou žalobkyní použité obaly spotřebitelskými obaly ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona. V řízení nebylo zpochybněno, že se jedná o obal o maximálním objemu 20 litrů, který v místě prodeje tvoří spolu s jeho obsahem prodejní jednotku pro spotřebitele, a jsou na něm nebo na etiketě k němu připojené uvedeny údaje podle předpisů Evropské unie, vinařského zákona a prováděcích právních předpisů. Stěžejní tedy je, zda se jedná o *jednorázový obal* nebo o *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal* dle definic predestinovaných Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 6 As 334/2023-38. V něm Nejvyšší správní soud zavázal městský soud, aby tuto otázku znovu posoudil.

[21] Městský soud dospěl k závěru o naplnění definice *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal*, a tedy spotřebitelského obalu ve smyslu vinařského zákona. Proto je i nyní podstatné, zda došlo k naplnění této definice. V řízení přitom není sporné, že obaly používané žalobkyní je po použití fakticky možné znovu naplnit. Tato skutečnost vychází z podkladů založených ve správním spise (např. ze zprávy Institutu pro testování a certifikaci, a.s. č. j. 422000042-01) a žalobkyně ji nezpochybňuje. V řízení je sporné, zda je tak možné učinit bez výměny jednorázového uzávěru, a současně, zda obaly použité žalobkyní měly jednorázový uzávěr. Stěžejní je v tomto ohledu povaha „bezpečnostní plomby“, či „krytky“ výčepního ventilu. Jak Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku č. j. 6 As 334/2023-38, je-li plomba zaručující originalitu obsahu obalu po otevření znovu nepoužitelná, jedná se o jednorázový bezpečnostní prvek ve smyslu definice podle vinařského zákona, bez jehož výměny nelze obal znovu naplnit (viz bod 26 citovaného rozsudku).

[22] Městský soud ke svému závěru dospěl na základě výsledků laboratorních zkoušek a znaleckého posudku předloženého žalobkyní ve správním řízení. Neuvádí přitom, jaké laboratorní zkoušky zohlednil. Odkazuje sice na svůj předchozí rozsudek ve věci, ten však byl rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 334/2023-38 zrušen, a nelze z něj proto vycházet.

[23] V kontrolním spisu jsou založeny protokoly o zkouškách různých šarží, dle kterých testované obaly nevyhovují definici spotřebitelského obalu. Na protokoly o zkouškách navazují posudky odboru zkušební laboratoře inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce se shodným závěrem a poznámkou o odlomení plastové bezpečnostní plomby před nasazením externího výčepního zařízení. Dále je součástí správního spisu již zmíněná zpráva č. j. 422000042-01 týkající se těsnosti sudů „KeyKeg“ při opakovaném plnění vypracovaná Institutem pro testování a certifikaci, a.s. potvrzující těsnost testovaných obalů i po opětovném naplnění. Ta se o povaze uzávěru obalů použitých žalobkyní nezmiňuje.

[24] V průběhu řízení žalobkyně předložila Znalecký posudek vypracovaný Václavem Špilarem, jehož cílem bylo posouzení funkčních vlastností předmětu posudku a zodpovězení otázek žadatele ve vztahu k předmětu posudku a k požadavkům daným vinařským zákonem. Z posudku plyne nutnost zničit „plombu“ či „krytku“, aby mohl být obsah vyčerpán.

[25] Stěžovatel věc primárně posoudil sám a dále vycházel mimo jiné ze zmíněné zprávy č. j. 422000042-01 a z vyjádření Ministerstva zemědělství. Seznámil se rovněž se znaleckým

pokračování

posudkem předloženým žalobkyní, nicméně neshledal, že by závěry znaleckého posudku či související dokumenty odporovaly kontrolním zjištěním. Vypracování dalšího znaleckého posudku stěžovatel nepovažoval za potřebné (§. 11 rozhodnutí žalovaného). Svůj názor však změnil v průběhu soudního řízení a vzhledem k výkladu právních pojmů, který Nejvyšší správní soud zaujal v rozsudku č. j. 6 As 334/2023-38, a pro vyjasnění vztahu mezi ventilem a „krytkou“ navrhl provedení znaleckého posudku Technické fakulty ČZU ze dne 9. 9. 2024. Městský soud provedení důkazu odmítl s tím, že k vypracování znaleckého posudku došlo až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí (viz body 64 a 84 napadeného rozsudku).

[26] Nejvyšší správní soud se neztotožňuje se závěrem městského soudu, že znalecký posudek předložený stěžovatelem v soudním řízení nemá důkazní hodnotu z důvodu, že byl vyhotoven až po datu vydání rozhodnutí stěžovatele. Soudům rozhodujícím ve věcech správního soudnictví nic nebrání, aby při svém rozhodování vycházely z dokumentů, které vznikly až po vydání žalobou napadeného správního rozhodnutí, je-li zřejmé, že popisují stav, který ke dni rozhodování správního orgánu objektivně existoval (obdobně viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 4 As 141/2013-28, či ze dne 31. 1. 2024, č. j. 6 As 290/2022-50, bod 34).

[27] Je pravdou, že stěžovatel při posouzení věci vycházel z nesprávně definovaného pojmu *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal*, resp. nepovažoval za podstatné blíže se zabývat povahou bezpečnostní plomby uzávěru, neboť měl za to, že opakovaná použitelnost plyne již z povahy výčepního ventilu. Vycházel přitom především právě z faktické možnosti obal znovu naplnit, což spojoval s funkčností výčepního ventilu bez ohledu na přítomnost bezpečnostní plomby, kterou nepovažoval za garanci originality zakoupeného vína (§. 9 až 10 rozhodnutí žalovaného). Zároveň na s. 10 svého rozhodnutí uvedl, že *„originální výrobek je u výrobce po naplnění vína opatřen plastovou bezpečnostní plombou, kterou je nezbytné před nasazením výčepního zařízení sundat nebo odlomit“*. K tomu Nejvyšší správní soud považuje za důležité zdůraznit, že pro posouzení nyní projednávané věci není podstatné, zda výrobce prodává na svých stránkách také tyto plastové plomby, vybavení pro domácí plnění těchto obalů či zveřejnil video návod, jak se plnění provádí. Podstatné je, zda tato plastová plomba plní funkci bezpečnostního prvku, který je součástí uzávěru.

[28] Protokoly o zkouškách poznamenávají odlomení „plomby“, nicméně neuvádí, zda šlo pouze o použitý postup, či o nutný postup pro přístup k výčepnímu ventilu. Znalecký posudek předložený žalobkyní jednoznačně prohlašuje nutnost „plombu“ odlomit, byť jednorázovost obalu spojuje s východisky zákona o obalech, jehož aplikaci na projednávaný případ Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 334/2023-38 vyloučil. V kontrolním spise se nachází fotografie poškozené „plomby“ po otevření obalu (viz např. fotodokumentace, která je přílohou žádosti Státní zemědělské a potravinářské inspekce o vyhotovení znaleckého posudku), stěžovatel však uvádí i možnost pouhého sundání „krytky“.

[29] Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 334/2023-38 zavázal městský soud k posouzení, zda obaly použité žalobkyní naplňují definici jednorázového obalu nebo bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelného obalu, jak je Nejvyšší správní soud vyložil. Bylo na městském soudu, aby posoudil, zda stěžovatelovy úvahy ob stojí i z pohledu definice vyložené Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 6 As 334/2023-38, či nikoli. Pokud měl městský soud za to, že stěžovatel v žalobou

napadeném rozhodnutí nepředestřel dostatečnou argumentaci (jak naznačuje v bodě 83 napadeného rozsudku), měl jeho rozhodnutí zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení z těchto důvodů, tedy důvodů procesních.

[30] Zrušení stěžovatelova rozhodnutí z důvodů nesprávnosti v otázce hmotněprávní (zejm. bod 85 rozsudku městského soudu) však brání skutečnost, že bez dokazování nelze jednoznačně usoudit na funkci „plomby“ či „krytky“ pro zajištění opakované nenaplnitelnosti obalu bez její výměny. Městský soud takový závěr nemohl učinit, aniž provedl další dokazování. Tím spíše za situace, kdy obě strany provedení důkazů navrhovaly.

[31] Samozřejmě platí, že *soud rozhodne, které z navržených důkazů provede, a může provést i důkazy jiné* (§ 52 odst. 1 s. ř. s.).

[32] V této souvislosti je nutno souhlasit se žalobkyní, že znalci nepřisluší hodnocení právních otázek. Ke zvážení je rovněž otázka, zda možnost sejmutí bezpečnostní plomby bez jejího poškození je otázkou do té míry odbornou, že přísluší znalci. Žalobkyně již dříve navrhovala jako důkaz shlednutí obalu. Nejvyššímu správnímu soudu je ostatně z jeho úřední činnosti (věc sp. zn. 2 As 223/2024) známo, že jiný senát městského soudu v obdobné věci (sp. zn. 14 A 31/2022) shlédl videozáznam sejmutí krytky při použití jednoduchých technických prostředků. K tomu je třeba doplnit, že výhrady k postupu městského soudu v uvedené věci, vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2025, č. j. 2 As 223/2024-42, se týkaly hodnocení provedených důkazů, nikoliv jejich provedení.

[33] Nejvyšší správní soud k dokazování sám nepřistoupil, a to ani k návrhům účastníků řízení, neboť zjištění či ověření skutkového stavu věci náleží primárně městskému soudu.

[34] Nejvyšší správní soud neshledal důvod ani pro žalobkyní navrhované předložení věci Ústavnímu soudu pro posouzení ústavnosti aplikované zákonné úpravy, ani pro postoupení věci rozšířenému senátu z důvodu nejednotnosti judikatury Nejvyššího správního soudu v otázce výkladu pojmu jednorázový obal. O souladu aplikované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky nemá Nejvyšší správní soud pochybnosti. Žalobkyní uváděný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2023, č. j. 3 As 406/2020-59, se týká nakládání s obaly podle zákona o obalech, jehož použití pro nyní projednávanou věc Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 334/2023-38 vyloučil. Nejvyšší správní soud se nedostává do rozporu ani s rozsudkem ze dne 24. 8. 2023, č. j. 8 As 111/2023-66, na který sám navazuje (rozsudek č. j. 6 As 334/2023-38, bod 23), ani s rozsudkem č. j. 2 As 223/2024-42, na nějž odkazuje výše.

[35] Nejvyšší správní soud rozumí stěžovatelově námitce vůči argumentaci městského soudu v otázce používání obalů typu „Keykeg“ spotřebiteli. Tyto poznámky městský soud užil zjevně v reakci na argumentaci „pohledem spotřebitele“ v rozsudku téhož soudu č. j. 14 A 31/2022-158, která byla, jak je přinejmenším stěžovateli nepochybně známo, předmětem kritického hodnocení ze strany Nejvyššího správního soudu (rozsudek č. j. 2 As 223/2024-42). Pro potřeby nyní projednávané věci postačí připomenout, že za rozhodný pro posouzení povahy tzv. spotřebitelského obalu dle vinařského zákona označil Nejvyšší správní soud objektivní stav použitých obalů a reálné možnosti nakládání s nimi.

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[36] Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou, pročez podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadený rozsudek a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V něm je městský soud ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku.

[37] V dalším řízení městský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o této a předchozí kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu